

ET PALLADIUM
LYSTSPIL

INSTRUKTØR:
MANUEL GREGERS

Lejlighed til Leje

Paa 1. Sal i en Villa er solgt tre V
reisers Lejlighed til Leje for absolut e
lig, stiftærdig Person.
Henvendelse til Hr. Baldrian,
Villaen

Brøndby Strand
Med 4½ Vind vind m. Bad k
oplyst i Aviserne og have til
Brøndbystrand 220 og 421.

NYDELIG HINGALOW

... med et m. stidne
... arkelise, stidte
... (Indgangen i
Kette) og Hvin
... oppestet i
... kun er 1000
... Valbr...

BYTTEREG

HAVES

1-1, værelse

Clothers: v. sørst: i øst: moderne- 3
vst, valb. loll. m. centrale, og russ. Højst
1901 5

LIS LØVERT

BJØRN WATT BOOLSEN

IB SCHØNBERG

PERSONERNE

Hr. Baldrian, villaejer..... *Ib Schönberg*
Eva Jessen, kontordame..... *Lis Löwert*
Harry Brun, journalist
ved „Dagbladet“..... *Bjørn Watt Boolsen*
Lise Martins, kabaretsangerinde *Wenche Klouman*
John, en herre,
der handler med knapper..... *Knud Rex*
Fru Petersen,
husholderske hos Baldrian *Helga Frier*
Fru Hansen } Evas første { *Osander Dam Willumsen*
Hr. Hansen } værtsfolk { *Henry Nielsen*
Beate, kabaretsangerinde *Elsa Sigfuss*
Buster, kabaretsanger..... *Buster Larsen*

Endvidere medvirker:

<i>Betty Helsingreen</i>	<i>Ebba With</i>
<i>Poul Wøldike</i>	<i>Betty Wølund</i>
<i>Alex Suhr</i>	<i>William Bewer</i>
<i>Harald Holst</i>	<i>Ib Fürst</i>

og *Einer Reim* m. fl.

A/S PALLADIUM præsenterer
LYSTSPILLET

Lejlighed til Leje

Manuskript:
MOGENS FØNSS
Musiken komponeret af
KAJ NORMAN ANDERSEN
Indspillet af
TEDDY PETERSEN
Sangtekster:
BØRGE MÜLLER
Iscenesættelse:
EMANUEL GREGERS
★
Fotografi: Einar Olsen
Tone: Erik Rasmussen
Dekorationer: Erik Aaes
Klipning: Edith Schlüssel
Kopi: Johan Ankerstjerne

Eneret: A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

HANDLINGEN

Vi præsenteres straks for et af vor tids mest brændende problemer: Bolignøden. Den charmerende unge kontordame, frk. Eva Jessen, vender hjem fra dagens slid til sit hyggelige værelse hos den flinke herr og fru Hansen. Hun er som altid i strålende humør, men bliver noget overrasket over at finde herr Hansen med flip på og i fineste søndagspuds, medens fru Hansen har dækket et ualmindeligt fint middagsbord og — højst usædvanligt — endog har købt kager til kaffen. Det går efterhånden op for den lille Eva, at alt dette sker kun for at gøre deres ubehagelige hverv så smertefrit som muligt. — Eva må

fraflytte sit værelse, da familiens søn, Peter, nu er blevet træt af sømandslivet og vender hjem for at slå sig ned hos far og mor. — Meddelelsen kommer som et chok for Eva, der tidligere har prøvet, hvad det egentlig vil sige at finde et værelse i vor boligfattige tid. Hun opgiver dog ikke håbet, men ringer til sin veninde, der er ansat ved „Dagbladet“s korrekturafdeling og overtaler nu hende til at lede blandt annonce-korrekturerne for at finde adressen på en eller anden ledig lejlighed, der altså først nogle dage senere vil blive offentliggjort.

Uheldet vil, at den unge journalist, Harry Brun, tilfældigt overværer venindens telefonsamtale i korrekturafdelingen og — uden nogensomhelst moralske skrupler, enhver er jo sig selv nærmest — noterer han sig adressen, da han også er et af bolignødens mange ofre. Han har villet gifte sig det sidste halve år med sin forlovede, den norske kabaretsangerinde Lise Martins, men det er hidtil ikke blevet til noget — udelukkende fordi de ikke har kunnet finde nogen lejlighed. Denne fortvivlede situation har netop inspireret Harry til at skrive en

blændende god artikel om hele boligspørgs-
målet, i hvilken han går stærkt i rette med de
værtsfolk, der — hvor de kan komme af sted
med det—foretrækker enlige, „stille“ lejere frem
for unge ægtepar. Det er denne artikel, som
Harry er gået op på redaktionen for at læse
korrektur på, da han så uventet griber denne
dejlige appelsin i sin turban: En virkelig lej-
lighedsfidus! Den næste morgen præsenteres vi
for den intetanende villaejer, herr Baldrian,
der efter mange års virksomhed som plantage-
ejer i Sydafrika er vendt hjem til gamle Dan-
mark og nu har besluttet at udleje sin første
sals lejlighed til en „absolut enlig og stilfær-

dig lejer", men her — ved mor=genkaffen — kommer på helt andre tanker, da han i „Dagbladet“ læser Harrys harmdirrende polemik mod de „associale husværter“. Han indser, at det er hans simple pligt som husejer og menneskeven at leje første salen ud til et ungt ægtepar. Da så Eva og Harry tilfældigt kommer samtidigt for at se på lejligheden, misforstår hr. Baldrian ganske situationen og tror, at de er lykkeligt gift. Da han så ydermere opdager, at det er den unge journalist, hvis glimrende artikel i „Dagbladet“ netop har gjort så dybt et indtryk på

ham, beslutter han omgående, at dette nydelige unge ægtepar skal have lejligheden. Da han et øjeblik må forlade dem under fremvisningen af lejligheden, lykkes det Harry at overtale Eva indtil videre at spille rollen som fru Brun — dels for at de overhovedet kan få lejligheden, og dels for at skaffe Eva en frist til at finde et værelse til sig selv, inden Harry to måneder senere skal indgå ægtekab med sin forlovede, Lise, der er taget på turné til Oslo. Nogle få dage efter flytter det lykkelige unge „par“ ind i herr Baldrians villa og nu kommer der rigtig gang i de derved opståede morsomme forviklinger.

Jeg har forelsket mig

Tekst: *Børge Müller*

Musik: *Kaj Norman Andersen*

Jeg har forelsket mig, forelsket mig,
forelsket mig
i det vidunderligste væsen,
man kan tænke sig,
og jeg går rundt i smil og sol
og søde tanker
drømme, drømme, drømmende om dig.
Alle de kys jeg har, de kys jeg har,
de kys jeg har,
dem har jeg gemt til dig, jeg venter kun,
min mund er klar,
og utålmodigt sidder hjertet her og banker,
vente, vente, ventende på svar.
Hvergang jeg lytter til en nattergal
i den stille stjernebestroede nat,
synger den om livsens lykke
og om hjertekval.

og så ved jeg det betyder at
jeg har forelsket mig, forelsket mig,
forelsket mig.
Bare jeg ser tilvejrs,
så ser jeg himlen åbne sig,
og i et væld af lutter rosenrøde ranker
vandrer jeg min frydefulde vej
drømme, drømme, drømmende om dig.

Refrain:

Åh, hvor det kan ses på en,
når hjertet slår alarm.
Man blir rød og hvid
og går og bølgler med sin barm.
Jeg kan altid kende den slags menn'sker
på min vej.
For eksempel ser jeg klart og tydeligt dig.

Naar de lune Piger kommer listende

Tekst: *Børge Müller*

Musik: *Kaj Norman Andersen*

Nietzsche har sagt, kundskab er magt,
derfor blev jeg filosof.
Jorden såvel (som) menn'skene sel'
rummer en mængde stof.
Blomster går ud, Så blir det jul.
Spidsmusem piber i løn.
Så blir det vår. Hjerterne slår.
Verden blir dobbelt så skøn.
Når de lune piger kommer listende,
blir livet fristende
i både syd og nord.
Så begynder kærlighedens højsæson,
så slås den gamle bon

med de berømte ord:
Hallo, hallo! Hører du mig?
Hallo, hallo! Ja eller nej?
Hallo, hallo! Her kommer jeg!
Om et kvarter kysser jeg dig!
Åh, hvor er det tit i høj grad hyggeligt,
når en, to, tre, fir, fem, seks, syv
små lette lune piger kommer listende
og løfter vristene
så højt til vejrs de kan.
Så'n et syn kan gør' en tapetserer vild
og tænde åben ild
i selv en lygteemand.

Stemmingsmelodien

Tekst: *Børge Müller*

Musik: *Kaj Norman Andersen*

Hvis du vil møde mig,
før natten er forbi,
så mød mig i en stemningsmelodi.
Men skynd dig og kom.
Om lidt skal vi gå,
I afskedens stund
er jo minutterne så små,
Og hvis du elsker mig,
så prøv engang og sig
det til mig i en stemningsmelodi.
Men tag dig i agt,
det blir svært at få sagt
farvel, når natten sel'
er fuld af stemning.

Refrain:

Elskede, jeg har drømt om at møde dig her,
hvile i dine arme og føle dig nær.
Ak, men her står jeg alene, forladt!
Mon jeg skal se dig i nat?

F.C.P.